

VEGYÉSZETI MUNKÁS

A MAGYARORSZAGI VEGYÉSZETI MUNKÁSOK SZÖVETSEGENEK HIVATALOS LAPJA

MEGJELENIK ÉVENKÉNT TIZSZER

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: VIII. KUN-UTCA 11. I. TELEFON: JÓZSEF 324-45
ERRE A CIMRE KERÜNK MINDEN KÜLDEMÉNYT

A szombathelyi gyufagyári munkaviszonyok az országgyűlés előtt!

Peyer Károly elvtárs országgyűlési képviselő interpellált a szombathelyi gyufagyári munkások érdekében

Szaklapunk hasábjain, de a Népszavában is ismételtén foglalkoztunk már a szombathelyi gyufagyári állapotokkal. Tettük ezt egyrészt azért, hogy az ott dolgozó munkásaink helyzetén javítsunk, de másrészt azért is, mert sajnos, a szombathelyi állapotok nem egyedülállók és hogy figyelmeztessük a hasonló vállalatokat, hogy ha nem változtatnak kizsákmányoló politikájukon, ők is sorra kerülnek.

A szombathelyi gyufagyári állapotok azonban olyan fölháborítók voltak, hogy kénytelenek voltunk vele az ország színe elé menni, hogy a kereskedelmi miniszter is tudomást szerezzen róluk. Hogy helyesen jártunk el, bizonyítja az az általános fölháborodás, amit az interpelláció kiváltott a jelenlévő képviselőkben és az, hogy maga a kereskedelmi miniszter is megbélyegezte a munkás-kizsákmányolásnak ezt a formáját. Peyer elvtárs interpellációját és az arra adott kereskedelmi miniszteri választ — lapunk szűk volta miatt csak kivonatossan — az alábbiakban közöljük:

Peyer Károly: T. Képviselőház! Ezt az interpellációt már a karácsonyi szünet előtt jegyeztem be, azonban nem volt lehetőség az elmondására, mert a Ház szünetre ment. (Zaj. — Halljuk! Halljuk!) Időközben a kereskedelemügyi miniszter urrel közölte az interpellációban foglalt adatokat. Rendkívül érdekelne, hogy a miniszter ur azóta intézkedett-e, hogy módjában volt-e az iparfelügyelő útján információkat szerezni?

Be kívánom mutatni ennek a gyárnak munkaviszonyait, mintegy példáját annak, hogy Magyarországon milyen nyomorult bérek mellett dolgoztatják a munkásokat. Bemutatása ez annak, hogy egyes lelkiismeretlen vállalkozók hogyan használják ki a környék szegény munkásképét, amely rá van utalva arra, hogy ákármi legyen a keresetért is igyekezzék valamilyen jövedelemre szert tenni.

Nem elég azonban az, hogy ilyen olcsó bérek mellett dolgoztatják ezeket a szerencsétlen munkásokat, akik teljesen szervezetlenek és

így nincs is módjukban a maguk gazdasági érdekeit megvédeni, hanem az az embertelen bánásmód, amely ebben a gyárban megnyilvánul, tükröképe annak, hogyan bánik Magyarországon egyik-másik munkáltató az üzemből dolgozó munkásokkal. Azonkívül egyes munkáltatók nem törődnek ma már azzal sem, hogy az iparrendeletet és egyéb közbiztonsági intézkedéseket betartsák, hanem a maguk tetazásától és intézkedéseitől teszik függővé, hogy egyik-másik munkásnak az élete milyen veszélynek van kitéve.

A munkabérekre nézve legyen szabad a gyár hivatalos bérkimutatása, illetőleg a gyár fizetésborítékjai alapján összeállított kimutatást bemutatnom. Van 29 férfimunkás. Ebből a 29 férfimunkásból egy 11 éves, három 14—16 éves volt (Malasits Géza: Gyufagyárban!), négy volt 16—18 éves és huszonegy volt a 29 munkás közül 18 éven felüli. A 29 férfimunkás hetibére 40 óras átlagos munkaidő mellett az év augusztusában összesen 296 pengő volt. Egy-egy munkásra tehát átlagban hetibér fejében 10 pengő jut.

33 nőmunkás adatait sikerült megszerezni. A 33 nőmunkás közül egy van, aki 12 éves, egy 13 éves, tizenhat van 14—16 év között, kilenc 16—18 éves és csak hat munkásnő van, aki 18 éven felüli. Ennek a 33 nőmunkásnak 40 órai heti átlagos munkaidő mellett átlagos hetibére — ne méltóztassanak félreérteni: hetibére — 6.63 pengő.

Itt vannak külön adatok, amelyeket a Ház figyelmébe ajánlok. Jennei Józsa 19 éves munkásnő, aki öt éve van a gyárban; 40 órai munkaidő mellett a fizetési boríték szerint 4.92 pengőt keresett egy hétre; Farkas Mária 16 éves — három éve van a gyárban — keresett 7.06 pengőt; Görög Anna 14 éves, negyvenórás munkaidő mellett keresett 6.40 pengőt; Kiss Irén, 12 éves, negyvenórás munkaidő mellett keresett azon a héten 5 pengő 74 fillért.

A férfimunkások közül Mutyok Mátyás, 54 éves, keresett azon a héten 10 pengő 62 fillért; Kecskés István, 28 éves, tíz éve van a gyárban, dolgozott 51 órát azon a héten, keresett 13 pengő 70 fillért; Kálmán József, 60 éves, 29 éve van a gyárban, dolgozott azon a héten 64 órát s erre a 64 órára keresett 17 pengő 32 fillért.

Végig lehetne így menni ezeken az adatokon, amelyek mind tükröképét mutatják annak, hogy Magyarországon milyen kizsákmányolás

folyik ezen a téren, különösen olyan üzemben, amely az egészségre is ártalmas, veszélyes, ahol ez a fizetés semmiesetre sem áll arányban azzal a veszélyes munkával, amelyet ott végezni kell.

A munkások egy izben mégis csak elhatározták, hogy bemennek az irodába és bérjavítást kérnek. Ezt a körülményt bejelentették ifjú Mayer Endrének, a gyár egyik tulajdonosának, aki meg sem hallgatta és a legdurvábban kiutasította őket. Végül aztán mégis kíváncsi volt, hogy miért is akartak bemenni hozzá ezek a munkások? Erre azt mondták, hogy szeretünk volna valami fizetésjavítást kérni. Erre Mayer a legéktelenebb hangon rájuk kiabált és azt mondtotta: még csak az kellett volna! Ha ezt merték volna előadni, úgy repültek volna ki a műhelyből, hogy a nyakukat törték volna!

A műhelyek a legegészségtelegebbek. A nagy műhely, ahol 35–40 ember dolgozik, 12 méter hosszú, hét méter széles és két szellőztető van rajta. Ezek közül az egyik nem működik rendesen, így a műhely levegője állandóan tele van mérges, bűzös gázokkal. A többi műhelyben egyáltalán nincs szellőztető. Az ablakokat nem szabad kinyitni, mert Mayer megtiltotta, hogy munkaidő alatt az ablakokat kinyissák, azzal az indoklással, hogy a mester és a munkások kinézhetnek az ablakon és nem dolgoznak. Miután ennek ellenére a munkások kinyitották az ablakokat, Mayer lakatossal vasakat alkalmaztatott az ablakok szélére, úgyhogy ma ki sem lehet nyitni ezeket az ablakokat. Megtörténhetik ennek folytán, hogyha ott benn tényleg valami szerencsétlenség történik, ha például a főlhalmozott anyag meggyullad, akkor a munkások még az ablakokon keresztül sem tudnak kimenekülni, hanem kénytelenek ott benn elpusztulni, mint ahogy ez annak idején a fecskeuteai robbanásnál történt.

Az egyik munkásleánynak, aki az illemhelyre ment ki, utánament az egyik tulajdonos és a legdurvábban rátámadt azzal, hogy az ő munkáideje alatt ne esavarogjék és ne töltse idejét máshol, hanem csak a munka mellett.

Ezeket az adatokat azért hoztam ide a Ház elé, hogy fölhívjam ezekre a kereskedelemügyi miniszter ur figyelmét és kérem a miniszter urat, hogy saját hatáskörében kövessen el mindent, hogy ezek a türelhetlen állapotok ebben a gyárban megszűnjenek.

Elnök: A kereskedelemügyi miniszter ur kíván válaszolni.

Herrmann Miksa kereskedelemügyi miniszter: Mélyen tisztelt képviselőház! Itt van előttem egy jelentés, amely szerint az szombathelyi iparfölügyelő legutóbb 1928. évi december hó 18-án tartott vizsgálatot a gyárban. Bár nem hallottam a képviselő ur felszólalásának elejét, de amennyit hallottam, abból megállapíthatom, hogy az ő felszólalása és a jelentés között eltérések vannak.

Az egészségügyi viszonyokra vonatkozólag megállapítottam, hogy a gyár régi, körülbelül 50 éves épületben van elhelyezve, melyet a fejlődés kívánalmainak megfelelőleg toldoztak ugyan, de ilyen viszonyok között teljesen modernizálni a gyárat nem lehetett. A gyártelep ennek következtében zsúfolt, a gépek nagy része azonban modern és automatikus.

A szellőztetés elégtelenségéről a gyárvizsgálati jelentés nem tesz említést. Ennek a kérdésnek közelebbi megvizsgálására fölhívtuk külön intézkedésekkel az iparfölügyelő figyelmét. Tisztelettel megjegyezzük azonban, hogy a munkahelyiségekben a szellőztetőkészüléknek, ablaknak vagy ajtónak nyitvatartását a

munkások még az enyhébb évszakokban is rendszerint ellenzik, mert mindig akadnak közöttük olyanok, akik reumára, vagy fogfájásra hivatkozva, követelik az ajtó, ablak vagy ventilátor lezárását.

A munkabérek tényleg alacsonyabbak, mint azt már fönt hivatkozott jelentésünkben előadni bátorítottunk. Erre vonatkozólag a képviselő ur maga is azt mondtotta, hogy ezek megjavítására közvetlen eszköz nem áll rendelkezésre. Ha igazak ezek az adatok — és nincs okom kételkedni a kijelentésekre, hiszen börtök utján történt ezeknek megállapítása, ezeknek a viszonyoknak tényleg nem volna szabad fönnállaniuk —, magam is hozzájárulok ahhoz a fölfogáshoz, hogy itten az embereknek indokolatlan kihasználásáról van szó.

Ténykérdés van itt, melyet föl kell deríteni. A fiatal munkásokat illetőleg már az előző jelentésünkben előadni bátorítottunk, hogy az iparfölügyelői jelentés szerint a gyárban 14 éven aluli munkást nem foglalkoztatnak. A képviselő ur, azt hiszem, olyant is fölhozott. **(Peyer Károly:** Hát, névleg megnevezem!) Ez ténykérdés, amelyet tisztázni lehet és amelyet tisztázni kell. A jelentés szerint a gyárban 14 éven aluli munkást nem foglalkoztatnak. 14–16 év között négy fiú- és hét leány munkás van — úgyhogy itt ténybeli kérdésekben ellentét van. *A képviselő ur bizonyára lesz szíves ezeket az adatokat rendelkezésemre bocsátania; én pedig nem akarom beérni az iparfölügyelőnek jelentésével, hanem innen a központból kikarok küldeni sürgősen egy tisztviselőt (Helyeslés a szélsőbaloldalon és jobbfelől.) azzal az utasítással, hogy itt ezeknek a ténykérdéseknek megállapítása végett járjon el teljes szigorúsággal (Helyeslés jobbfelől.), mert ha fölfogásbeli különbségek lehetnek is a szellőztetésben, vagy ilyen dolgokban: nem lehet különbség abban, hogy van-e itt 14 éven aluli munkás vagy nincs (Ugy van! Ugy van! — a szélsőbaloldalon és jobbfelől.), hogy hány munkás milyen kor szerint oszlik meg. (Ugy van! — a szélsőbaloldalon.) En ennek a kivizsgálását teljes szigorúsággal követelni fogom (Erődi-Harbach Tihamér: Nagyon helyes!) s a törvényes formák és törvényes eszközök betartása mellett már most is kijelenthetem: ha ilyen visszaélések előfordulnak, mindent el fogok követelni, hogy azoknak, amennyiben módomban áll, gát vetessék (Helyeslés jobbfelől.), mert ha igazak azok az adatok, akkor azok olyanok, amelyeket, ha másképpen nem, de legalább megbélyegezni kell. (Helyeslés jobbfelől.)*

Egyébként kérem válaszonak tudomásulvételét. *(Helyeslés a jobboldalon.)*

Elnök: Az interpelláló képviselő urat a válaszon válasz joga illeti!

Peyer Károly: Tisztelt Ház! Én a magam részéről is nagyon kérem a miniszter urat, hogy ne méltóztassék az iparfölügyelő ur jelentését hitelesnek elfogadni, hanem méltóztassék a központból kiküldeni egy megbízható tisztviselőt, aki ezeket az adatokat ellenőrizze.

Én az iparfölügyelő ur jelentésével szemben máris konkrét megnevezem az illetőt, aki 14 éven alul van; méltóztassék ezt kivizsgálni. *Kiss Irén, 12 éves leány, egy éve dolgozik a gyárban és az általam említett héten, tehát augusztus valamelyik hetében 5 pengő 74 fillért keresett. Én konkrét adatokat mondok, az iparfölügyelő urnak — ugyálszik — hasból irt jelentésével szemben. Újból hangsúlyozom tehát, hogy a rendelkezésemre álló adatokból megállapítottam, hogy a férfimunkások között volt egy 11 éves, volt három 14 és 16 éves, a nő*

munkások között volt egy 12 éves, egy 13 éves és 16 volt 14–16 éves. (Hermann Miksa kereskedelemügyi miniszter: Ideadná ezt nekem írásban a képviselő ur?) Nagyon szívesen rendelkezésére bocsátom a miniszter urnak ezeket az adatokat.

Ami a szellőztetésre vonatkozik, végtelenül csodálkozom, hogy az iparfelügyelő, tehát műszaki képzettséggel bíró ember, ilyesmit papírra le tud írni.

Az külön lapra tartozik, hogy ezek az ablakok most olyan módon vannak lerögzítve, tehát vassal, pántokkal leerősítve az ablakszárnyak az ablaktökhöz, hogy nem is nyithatók ki. Nagy különbség az, amikor az iparfelügyelő azt mondja, hogy nem kívánják kinyitni az ablakokat, viszont én más oldalról azt az információt kaptam, hogy beszegezték az ablakokat, hogy ne lehessen azokat kinyitni. Erre az iparfelügyelő ur nem tér ki jelentésében. En azonban csak hivatkozom arra a borzasztó veszélyre, amely ebből keletkezik egy ilyen gyulékony anyaggal megtelt műhelyben, ahol balesetek nagyon könnyen történhetnek és ezek a balesetek rendszerint emberáldozatokat követelnek, mert hiszen robbanások és nem tudom még micsoda más dolgok történhetnek. Akár a miniszter urnak, akár a miniszter ur által megjelölt tisztviselőnek a legnagyobb készséggel rendelkezésére bocsátom ezeket az adatokat és nagyon kérem, méltóztassék azokat kivizsgálni. Teljesen osztozom abban a fölfogásban, hogyha nem is lehet törvényes eszközökkel a kapitalisták eme típusa ellen föllépni, de legalább ki kell pellengérezni azt, hogy ilyen módon használják ki a szerencsétlen páriákat, akik kénytelenek heti 4–5 pengő bérből megélni és akikkel szemben a lehető legdurvább bánásmódot alkalmazzák.

A választ különben tudomásul veszem. (Helyeslés.)

Elnök: Kérem a tisztelt Házat, méltóztatik-e a kereskedelemügyi miniszter ur választ tudomásul venni, igen vagy nem? (Igen!) A Ház a választ tudomásul vette.

Látogatás a „Kutyaólbán“

Munka nélkül lévén, föllátogattam a „Kutyaólbán“, nem mintha onnét akartam volna elhelyezkedni, hanem mert kíváncsi voltam, hogy azok a szaktársak és szaktárenők, akik nem akarnak a szervezetbe jönni, hogyan töltik az idejüket ebben az oduban. Itt történt meg az alábbi eset, amit érdemesnek tartok a szaktársaknak tudomására hozni: Bejön egy puceros és nagy hangon kérdi, hogy van-e egy szakképzett, perfect mosómester?

— Van — feleljük.

Hozzám fordul és kérdi, hogy elmennék-e én?

— Elmegyek — felelem, ha megfizet.

— Mennyit kér? — kérdi tőlem.

— Heti 54 pengőt — mondom én.

Önkénytelenül elmosolyodtam, látva azt a fölháborodott, ijedt arcot, amit az én munkáltatóm vágott és mintha nem hinne füleinek, megismétli a kérdést. En megismétlem, hogy bár az előző helyemen 60 pengőt kaptam, de mert az ő üzeme kisebb, elmegyek 54 pengőért. Még most is magam előtt látom azt a pulykavörös arcot, amit a puceros ur vágott, mikor kijelentette, hogy az olyan munkáltatót, aki ennyit fizet, a bolondok házába kellene csukni, mert ő bizony 24 pengőnél többet nem fizet egy mosómesternek. És ugylátszik, neki volt, mert egy szervezetlen jankó ajánlkozott, mert

a fizetésért is. Most aztán a következő bájos beszélgetés fejlődött ki kettőjük között:

Puceros: Hát nézze, barátom, nálam csak négy napot kell hetenként dolgozni, mert hétfőn és szombaton nincs munka, maga tehát három napot pihenhet.

Jankó: Jó!

Puceros: Mondja, ha úgy ráér, segít keményíteni, ugye?

Jankó: Hogyne, szívesen.

Puceros: No és mondja, nem volna hajlandó ugy szombatunként a liferálásnál segíteni?

Jankó: Hogyne, nagyon szívesen, hisz ugyes tudnék otthon mit csinálni.

Itt azonban az utalat már ugy elfogott, hogy nem bírtam tovább hallgatni a nyájas diskurzust és kifordultam a kutyaólból és nem vártam meg, hogy a négynapi munkából hogy lesz nyolcnapos munka 24 pengőért.

Most még csak azt akarom a puceros urral közölni, hogy jelenleg is heti 54 pengőért dolgozom és a munkáltatóm nem szándékozik bemeni a bolondok házába. K. J., mosómester.

Mennyi betegségi és rokkantsági járulékot fizetünk és mit kapunk ezért?

Január elsején életbelépett az új öregségi és rokkantsági törvény, a munkásságnak tehát január elsejétől újabb terheket kell vállalni. De ugyancsak január elsejétől kezdve változás történt a betegsegélyző-járulékoknál is, mert az eddigi nyolc napibérosztály helyett az ipari munkásokat tíz napibérosztályba sorozták és ezzel kapcsolatban változást szenvedett a járuléktáblázat és a segélyezés is. Az öregségi és rokkantsági biztosításnál a járulék az átlagos kereset 3.43%-a. A betegsegélyzőjárulék pedig az átlagkereset 5.2%-a. A táblázatban föltüntetett járulékoknak felét azonban a munkáltató köteles fizetni.

Naptári összegár	Ha az átlagos p. naptár	A betegségi járulék egy hétre	Az öregségi járulék egy hétre	Az öregségi járulék egy hétre	Többi rész a munkás
I.	1.—	0.36	0.24	0.60	0.36
II.	1.50	0.54	0.36	0.90	0.45
III.	2.50	0.90	0.60	1.50	0.75
IV.	3.50	1.26	0.84	2.10	1.05
V.	4.50	1.62	1.08	2.70	1.35
VI.	5.50	1.98	1.32	3.30	1.65
VII.	6.50	2.34	1.56	3.90	1.95
VIII.	7.50	2.70	1.80	4.50	2.25
IX.	8.50	3.06	2.04	5.10	2.55
X.	9.50	3.42	2.28	5.70	2.85

1. Orvosi gyógykezelést a megbetegedés első napjától kezdve egy évig és ezen túl is arra az időre, amelyre táppénz jár.

2. Gyógyszereket, gyógyfürdőket, gyógyvizet és a szükséges, nem költségesebb, gyógyászati segédeszközöket (például szemüveget, haskötőt, sérvkötőt, pólyát, mankót, ludaltápetet stb. és általában mindazokat a gyógyászati segédeszközöket, amelyeknek vásárlási értéke 30 pengőn alul van) a megbetegedés első

napjától kezdve egy évig és ezen túl is arra az időre, amelyre a táppénz jár.

3. **Költségesebb gyógyászati segédeszközt** (műkar, műláb, rögzítők, műfog stb.), valamint ellátással járó gyógyfürdőt, ha ezáltal az intézet javára egyéb segély (táppénz stb.) tekintetében megfelelő megtakarítás érhető el.

4. **Táppénzt**, ha a betegség keresőképtelenséggel jár és 3 napnál tovább tart, akkor a keresőképtelenség 4-ik napjától számítva a keresőképtelenség egész tartamára, de legfeljebb 1 évre. Az egyévi időtartam a keresőképtelenség első napjától számítandó.

A nyújtandó táppénz összege a biztosított átlagos napibérének 60%-ában állapittatik meg.

A segélyeztetés huszonkilencedik napjától a keresőképtelenség további tartamára, de legfeljebb a keresőképtelenség első napjától számított egy évre a biztosított átlagos napibérének 60%-ában számított táppénz helyett 75%-ban számított táppénzt kap.

Kórházi (gyógyintézeti) ápolást, orvosi gyógykezelést, gyógyszereket, gyógyfürdőket és a szükséges, nem költségesebb, gyógyászati segédeszközöket a családtagok részére, a megbetegedés első napjától kezdve egy éven át kórházi ápolást a családtagok részére.

A kórházi ápolás tartamára a biztosított táppénzének felét kapja.

Szülés esetén szülészeti segédkezelést és gyógykezelést, terhességi segélyt a terhesség utolsó hat hetére a biztosított nő átlagos napibérének teljes összegében, gyermekágyi segélyt a szülés napjától kezdve hat héten át, a biztosított nő átlagos napibérének teljes összegében, szoptatási segélyt a gyermekágyi segély megszűnését követő 12 héten át oly biztosított nők részére, akik gyermeküket maguk szoptatják, napi 60 fillér összegben.

Ikerszületés esetén a szoptatási segély az ikrek számához képest többszörös összegben jár.

A biztosított felesége részére a szükséges szülészeti segédkezelést és gyógykezelést, ugyancsak a terhességi segélyt a terhesség utolsó négy hetére, továbbá gyermekágyi segélyt a szülés napjától kezdve hat héten át, végül szoptatási segélyt a gyermekágyi segély megszűnését követő 12 héten át. A biztosított feleségének járó terhességi és gyermekágyi segélyeknek napenkénti összege 40 fillér, szoptatási segélyének napenkénti összege 30 fillér.

Halál esetében. Temetkezési segély az elhalt biztosított átlagos napibérének 30-szoros összegében.

A napibér- osztályban	A beteg kap naponta táp- pénzt	A egyedülélő után kap na- ponta	A biztosított nő terhességi és gyermek- ágyi segélyre naponta	A elhalt tag temetkezési segélye
I.	1.60	1.75	1.11	30.-
II.	1.90	1.12	1.50	45.-
III.	1.50	1.87	2.50	75.-
IV.	2.10	2.62	3.50	105.-
V.	2.70	3.37	4.50	135.-
VI.	3.30	4.12	5.50	165.-
VII.	3.90	4.87	6.50	195.-
VIII.	4.50	5.62	7.50	225.-
IX.	5.10	6.37	8.50	255.-
X.	5.70	7.12	9.50	285.-

Fölhívjuk a szaktársakat és szaktársnőket, hogy ha betegsegélyezésből vagy bal-

esetből kifolyólag panaszuk van, azonnal forduljanak a szervezet titkárához, mert gyors orvoslást a panaszokra csak így tudunk szerezni.

Értekezletek

A Magyar Ruggyanta-gyár munkásai január hó 15-én tartották meg havi gyári értekezletüket, mely alkalommal az építőmunkások nagyterme zsufolásig megtelt az érdeklődő szaktársakkal. Kapusza szaktárs elnöki megnyitója után Brunner elvtárs foglalkozott az elmúlt év eseményeivel és a gyári viszonyokkal. Beszámolt a segélyalap működéséről is, mely szerint a segélyalapról az elmúlt évben kifizettek 13 haláleset után 520 pengőt, 110 betegnek 1760 pengőt, 18 karácsonyi segélyre 98 pengőt, összesen 2370 pengőt. Maradt a segélyalapon még 1213.55 pengő. Ezután részletesen ismertette az új öregségi biztosítási törvényt és a betegsegélyezésnél történt változásokat. Végül lankadatlan szervezkedésre hívta föl a munkásokat, mert csak így tudnak jelenlegi rossz gazdasági helyzetükön változtatni. Végül Grünhut elvtárs hívta föl a jelenlévőket a munkássajtó támogatására, mire az értekezlet lelkes hangulatban oszlott szét.

Ferencvárosi csoportunk január 25-én tartott értekezletén a központi részéről Brunner titkár ismertette az elmúlt év gazdasági küzdelmeit és eredményeit, valamint az öregségi és rokkantsági törvényt. A nagy figyelemmel hallgatott beszéd után Vác szaktárs, a csoport elnöke hívta föl a jelenlévők figyelmét fokozottabb agitációra, hogy a csoport életét kifejezve, ebben az évben a munkabérek javítása érdekében eredményes akciót indíthassanak.

A kelmefestők szakosztálya január hó 28-án tartott tagértekezletét Barvicius elnök nyitotta meg. A Szövetség és szakosztály elmúlt évi működését és az öregségi törvény rendelkezéseit Brunner titkár ismertette. Utána Márkus elvtárs beszélt a munkássajtó fontosságáról és fölhívta a szaktársakat, hogy a polgári sajtó támogatása helyett a Népszavára ízessenek elő, mert csak a munkássajtó küzd a munkáság érdekében és csak ennek olvasása révén ismerik meg saját osztályhelyzetüket.

Szerkesztő: Brunner József.

Felölős szerkesztő és kiadó: Kapusza András.

„Világosság” könyvnyomda rt. Budapest, VIII. Conti-u. 2.

Műszaki igazgató: Deutsch D.

ORSZÁGOS AGITÁCIÓ

**A NÉPSZAVÁÉRT
A SZOCIALIZMUSÉRT
A NŐMUNKÁSÉRT**

MINDEN

STÁRS TEGYE MEG A KÖTELESSEGET!

MÁRCIUS 15-IG